

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	<i>I Mededelingen</i>	
	Commissie	
2003/C 47/01	Wisselkoersen van de euro	1
2003/C 47/02	Mededeling van de Commissie in het kader van de uitvoering van Richtlijn 89/106/EEG ⁽¹⁾	2
2003/C 47/03	Verklaring van geen bezwaar tegen een aangemelde concentratie (Zaak COMP/M.3029 — Société Générale/AIHL Europe) ⁽¹⁾	3
2003/C 47/04	Verklaring van geen bezwaar tegen een aangemelde concentratie (Zaak COMP/M.3031 — Burda/HDP/Catherine Nemo) ⁽¹⁾	3
2003/C 47/05	Voorafgaande aanmelding van een concentratie (Zaak COMP/M.3088 — Duferco/Sorral/Beautor) — Zaak die in aanmerking kan komen voor een vereenvoudigde procedure ⁽¹⁾	4
2003/C 47/06	Mededeling van de Commissie — Verbetering van het wetenschappelijk en technisch advies ten behoeve van het communautaire visserijbeheer	5

II Voorbereidende besluiten

.....

Nummer

Inhoud (vervolg)

Bladzijde

III *Bekendmakingen*

Europees Parlement

2003/C 47/07	In <i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> C 47 E gepubliceerde notulen van de zitting van 11 tot en met 14 en 20 maart 2002	17
--------------	---	----

Commissie

2003/C 47/08	Uitnodiging tot het indienen van voorstellen voor OTO-werkzaamheden onder contract in het kader van het specifiek programma voor onderzoek, technologische ontwikkeling en demonstratie „Integratie en versterking van de Europese onderzoeksruimte”	18
--------------	--	----

I

(Mededelingen)

COMMISSIE

Wisselkoersen van de euro ⁽¹⁾

26 februari 2003

(2003/C 47/01)

1 euro =

Munteenheid			Koers		
Munteenheid			Koers		
USD	US-dollar	1,0753	LVL	Letlandse lat	0,6221
JPY	Japanse yen	126,21	MTL	Maltese lira	0,4231
DKK	Deense kroon	7,428	PLN	Poolse zloty	4,1808
GBP	Pond sterling	0,6822	ROL	Roemeense leu	35508
SEK	Zweedse kroon	9,0996	SIT	Sloveense tolar	231,6325
CHF	Zwitserse frank	1,4612	SKK	Slovaakse koruna	41,871
ISK	IJslandse kroon	84,09	TRL	Turkse lira	1742000
NOK	Noorse kroon	7,6115	AUD	Australische dollar	1,7757
BGN	Bulgaarse lev	1,9545	CAD	Canadese dollar	1,6081
CYP	Cypriotische pond	0,58096	HKD	Hongkongse dollar	8,386
CZK	Tsjechische koruna	31,584	NZD	Nieuw-Zeelandse dollar	1,9084
EEK	Estlandse kroon	15,6466	SGD	Singaporese dollar	1,8661
HUF	Hongaarse forint	244,29	KRW	Zuid-Koreaanse won	1274,23
LTL	Litouwse litas	3,4529	ZAR	Zuid-Afrikaanse rand	8,5694

⁽¹⁾ Bron: door de Europese Centrale Bank gepubliceerde referentiekosten.

Mededeling van de Commissie in het kader van de uitvoering van Richtlijn 89/106/EEG

(2003/C 47/02)

(Voor de EER relevante tekst)*(Bekendmaking van de titels en de referentienummers van geharmoniseerde normen in het kader van de richtlijn)*

ENO ⁽¹⁾	Referentienummer	Titel van de norm	Datum van inwerkingtreding van de norm als geharmoniseerde Europese norm volgens artikel 4, lid 2, onder a), van Richtlijn 89/106/EEG	Einddatum van de coëxistentieperiode ⁽²⁾
CEN	EN 12259-5:2002	Vaste brandblusinstallaties — Onderdelen voor sprinklers en watersproeisystemen — Deel 5: Waterstroomschakelaars	1.7.2003	1.9.2005
CEN	EN 13043:2002	Toeslagmaterialen voor asfalt en oppervlakbehandeling voor wegen, vliegvelen en andere verkeersgebieden	1.7.2003	1.6.2004
CEN	EN 13450:2002	Toeslagmaterialen voor spoorwegballast	1.10.2003	1.6.2004
CEN	EN 13986:2002	Houtachtige plaatmaterialen voor gebruik in de bouw — Eigenschappen, conformiteitsbeoordeling en merken	1.4.2003	1.4.2004
CEN	EN 1916:2002	Rioolbuizen en hulpstukken van ongewapend, gewapend en staalvezelbeton	1.8.2003	23.11.2004

⁽¹⁾ Europese normalisatie-organisaties:— CEN: De Stassartstraat 36, B-1050 Brussel; tel. (32-2) 550 08 11, fax (32-2) 550 08 19 (www.cenorm.be).— Cenelec: De Stassartstraat 35, B-1050 Brussel; tel. (32-2) 519 68 71, fax (32-2) 519 69 19 (www.cenelec.org).— ETSI: 650, route des Lucioles, F-06921 Sophia Antipolis Cedex; tel. (33-4) 92 94 42 00, fax (33-4) 93 65 47 16 (www.etsi.org).⁽²⁾ De einddatum van de coëxistentieperiode is dezelfde als de datum waarop met de norm in strijd zijnde nationale technische specificaties moeten zijn ingetrokken, waarna het vermoeden van overeenstemming op geharmoniseerde Europese specificaties gebaseerd moet worden (geharmoniseerde normen of Europese technische goedkeuringen).

De vertaling van bovenstaande titels werd verstrekt door het CEN en is de officiële taalversie van de nationale normalisatie-organisatie.

OPMERKING:

Informatie over de beschikbaarheid van de normen is verkrijgbaar via de Europese dan wel de nationale normalisatie-organisaties, en informatie over de beschikbaarheid van de richtlijnen voor Europese technische goedkeuringen via de EOTA of haar leden.

Bekendmaking van de referenties in het *Publicatieblad van de Europese Unie* impliceert niet dat de geharmoniseerde technische specificaties in alle EU-talen beschikbaar zijn.

Verdere geharmoniseerde technische specificaties die verband houden met de richtlijn inzake voor de bouw bestemde producten zijn in vorige uitgaven van het *Publicatieblad van de Europese Unie* bekendgemaakt. Een volledige bijgewerkte lijst is te vinden op internet:

<http://europa.eu.int/comm/enterprise/construction/internal/specdef/specclists.htm>

Verklaring van geen bezwaar tegen een aangemelde concentratie**(Zaak COMP/M.3029 — Société Générale/AIHL Europe)**

(2003/C 47/03)

(Voor de EER relevante tekst)

Op 10 februari 2003 heeft de Commissie besloten zich niet te verzetten tegen bovengenoemde aangemelde concentratie en ze verenigbaar met de gemeenschappelijke markt te verklaren. Deze beschikking is gebaseerd op artikel 6, lid 1, onder b), van Verordening (EEG) nr. 4064/89 van de Raad. De volledige tekst van de beschikking is enkel beschikbaar in het Engels en zal openbaar gemaakt worden na verwijdering van alle zakengeheimen. De tekst zal verkrijgbaar zijn

- op papier bij de verkooppunten van het Bureau voor Officiële Publicaties der Europese Gemeenschappen (zie lijst op de laatste omslagzijde);
- in elektronische vorm in de „CEN”-versie van de Celex-database, onder documentnummer 303M3029. Celex is het geautomatiseerd documentatiesysteem van het Europees gemeenschapsrecht.

Voor verdere informatie in verband met abonnementen, gelieve contact op te nemen met

EUR-OP

Information, Marketing and Public Relations

2, rue Mercier

L-2985 Luxembourg

Tel. (352) 2929 42718, fax (352) 2929 42709.

Verklaring van geen bezwaar tegen een aangemelde concentratie**(Zaak COMP/M.3031 — Burda/HDP/Catherine Nemo)**

(2003/C 47/04)

(Voor de EER relevante tekst)

Op 21 februari 2003 heeft de Commissie besloten zich niet te verzetten tegen bovengenoemde aangemelde concentratie en ze verenigbaar met de gemeenschappelijke markt te verklaren. Deze beschikking is gebaseerd op artikel 6, lid 1, onder b), van Verordening (EEG) nr. 4064/89 van de Raad. De volledige tekst van de beschikking is enkel beschikbaar in het Engels en zal openbaar gemaakt worden na verwijdering van alle zakengeheimen. De tekst zal verkrijgbaar zijn

- op papier bij de verkooppunten van het Bureau voor Officiële Publicaties der Europese Gemeenschappen (zie lijst op de laatste omslagzijde);
- in elektronische vorm in de „CEN”-versie van de Celex-database, onder documentnummer 303M3031. Celex is het geautomatiseerd documentatiesysteem van het Europees gemeenschapsrecht.

Voor verdere informatie in verband met abonnementen, gelieve contact op te nemen met

EUR-OP

Information, Marketing and Public Relations

2, rue Mercier

L-2985 Luxembourg

Tel. (352) 2929 42718, fax (352) 2929 42709.

Voorafgaande aanmelding van een concentratie**(Zaak COMP/M.3088 — Duferco/Sorral/Beautor)****Zaak die in aanmerking kan komen voor een vereenvoudigde procedure**

(2003/C 47/05)

(Voor de EER relevante tekst)

1. Op 19 februari 2003 ontving de Commissie een aanmelding van een voorgenomen concentratie in de zin van artikel 4 van Verordening (EEG) nr. 4064/89 van de Raad ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1310/97 ⁽²⁾, waarin wordt medegedeeld dat de onderneming Duferco Belgium SA („Duferco”, Belgium) die deel uitmaakt van de Zwitserse Groep Duferco, in de zin van artikel 3, lid 1, onder b), van genoemde verordening volledig zeggenschap verkrijgt over de ondernemingen Beautor SA („Beautor”, France) en Société Rhénane de Revêtements d'Acier Laminé („Sorral”, France) voorheen onder zeggenschap van Arcelor (Luxemburg) door de aankoop van aandelen.

2. De bedrijfswerkzaamheden van de betrokken ondernemingen zijn:

— Duferco: handel in staalproducten en grondstoffen, productie van staalproducten;

— Beautor en Sorral: productie en distributie van staalproducten.

3. Op grond van een voorlopig onderzoek is de Commissie van oordeel dat de aangemelde concentratie binnen het toepassingsgebied van Verordening (EEG) nr. 4064/89 kan vallen. Ten aanzien van dit punt wordt de definitieve beslissing echter aangehouden. In het licht van de mededeling van de Commissie betreffende een vereenvoudigde procedure voor de behandeling van bepaalde concentraties krachtens Verordening (EEG) nr. 4064/89 van de Raad ⁽³⁾ wordt vermeld dat deze zaak in aanmerking kan komen voor deze procedure.

4. De Commissie verzoekt belanghebbende derden haar eventuele opmerkingen ten aanzien van de voorgenomen concentratie kenbaar te maken.

Deze opmerkingen moeten de Commissie uiterlijk tien dagen na dagtekening van deze bekendmaking hebben bereikt. Zij kunnen per fax ((32-2) 296 43 01 of 296 72 44) of per post, onder vermelding van referentie COMP/M.3088 — Duferco/Sorral/Beautor, aan onderstaand adres worden toegezonden:

Europese Commissie
Directoraat-generaal Concurrentie
Directoraat B — Task force Fusiecontrole
J-70
B-1049 Brussel.

⁽¹⁾ PB L 395 van 30.12.1989, blz. 1. Verordening gerecificeerd in PB L 257 van 21.9.1990, blz. 13.

⁽²⁾ PB L 180 van 9.7.1997, blz. 1. Verordening gerecificeerd in PB L 40 van 13.2.1998, blz. 17.

⁽³⁾ PB C 217 van 29.7.2000, blz. 32.

MEDEDELING VAN DE COMMISSIE

Verbetering van het wetenschappelijk en technisch advies ten behoeve van het communautaire visserijbeheer

(2003/C 47/06)

1. SAMENVATTING

De Gemeenschap moet haar gemeenschappelijk visserijbeleid baseren op beter en tijdig wetenschappelijk advies, om dit beleid wetenschappelijk beter te funderen dan voorheen het geval is geweest. Dit zal meer van de wetenschappers en de bestaande wetenschappelijke instellingen vergen dan vooralsnog haalbaar is, zodat de wetenschappelijke basis en de organisatie daarvan dringend moeten worden verbeterd.

De Commissie heeft in verband met deze verbeteringen twee belangrijke doelstellingen.

Ten eerste moeten de regionale wetenschappelijke organisaties hun rol als forum voor internationale wetenschap, methodologische ontwikkeling, enquêtes en strategisch langetermijnadvies voor periodes van een jaar of langer bestendigen en versterken. Hiertoe moet de Gemeenschap de bijdragen van de lidstaten aan de regionale wetenschappelijke organisaties beter coördineren.

Ten tweede moet de Gemeenschap zelf in staat zijn wetenschappelijk advies te formuleren om snel operationele adviezen ten behoeve van het visserijbeheer te kunnen geven, als aanvulling op de bestaande middelen op nationaal niveau.

In deze mededeling wordt het standpunt van de Commissie beschreven betreffende de behoeften en tekortkomingen inzake wetenschappelijk visserijadvies in het licht van het voorgestelde nieuwe gemeenschappelijke visserijbeleid. De plannen voor verbeteringen kunnen in twee categorieën worden verdeeld: verbetering van de efficiëntie en coördinatie van de adviserende werkzaamheden, en versterking en aanvulling van de wetenschappelijke instellingen die advies verlenen. De Commissie stelt een kortetermijnoplossing voor om de adviesverlening te verbeteren, en beschrijft opties voor nieuwe institutionele regelingen met het oog op een degelijker, permanent kader om deze doelstelling op langere termijn te verwezenlijken. Na de bespreking van deze aanpak in de Raad en in het Parlement zullen in 2003 gedetailleerdere voorstellen worden uitgewerkt.

2. WAAROM IS WETENSCHAPPELIJK ADVIES EEN BELEIDSKWESTIE?

Duurzaamheid en biologische risico's zijn momenteel de vraagstukken die de meeste aandacht behoeven op het gebied van visserijbeheer. Door de uitdagingen inzake het Europese visserijbeheer is de vraag naar actuele wetenschappelijke evaluaties en adviezen aanzienlijk groter geworden. Doordat voor het opsporen en bestrijden van problemen ook steeds meer op wetenschappelijke adviezen wordt vertrouwd, is gebleken dat deze adviezen op bepaalde punten duidelijker, betrouwbaarder en geloofwaardiger moeten worden. De volgende aspecten van wetenschappelijk advies verdienen de meeste aandacht:

- Gegevens: Door bezorgdheid over de beschikbaarheid van gegevens en met name over de nauwkeurigheid van vangstgegevens is de vraag gerezen of op dergelijke gegevens gebaseerde adviezen wel betrouwbaar zijn, en is daardoor de betrouwbaarheid van dergelijke adviezen ondermijnd.
- Transparantie: Door het gebrek aan controleprocedures bij de overheid ontstaat soms de indruk dat de opstelling van adviezen uitsluitend een zaak van ingewijden is, en dat het gebrek aan openheid misschien fundamentele zwakheden verbergt.
- Timing: De bestaande adviesystemen zijn niet ontworpen om snel antwoord te bieden op dringende beheersvragen en kunnen in dat verband dan ook geen erg doeltreffende rol spelen. Aangezien de momenteel noodzakelijke instandhoudingsmaatregelen dringend zijn — en dus snel moeten worden toegepast — is er behoefte aan uitgebreider en gedetailleerder wetenschappelijk advies dat beheersvragen snel kan beantwoorden.
- Starheid van het advies: De goedgekeurde gestandaardiseerde criteria voor visserijadvies zijn erg bevorderlijk geweest voor de consistentie van de adviezen in verschillende visserijtakken, maar niet in alle gevallen is voldoende rekening gehouden met de bijzondere omstandigheden in bepaalde takken.

In het recente verleden heeft de ervaring geleerd dat de huidige systemen van adviesverstrekking niet of slechts met zeer veel moeite het advies kunnen leveren dat de beheerders nodig hebben, en verbetering wordt algemeen noodzakelijk geacht. De hervorming van het adviesproces is dan ook een belangrijk onderdeel van de hervorming van het gemeenschappelijk visserijbeleid. De Commissie is er vast van overtuigd dat de oorzaken van de tekortkomingen moeten worden opgespoord en dat maatregelen moeten worden genomen om deze te verhelpen. Een uiteindelijke oplossing vereist onder andere:

- een grotere inzet van de lidstaten voor het verstrekken van accurate visserijgegevens;
- verbetering in het bepalen van de prioriteiten en in de organisatie van de wetenschappelijke en adviseringswerkzaamheden op visserijgebied;
- verruiming van de beschikbare wetenschappelijke en technische middelen.

De Commissie is er primair verantwoordelijk voor dat het gemeenschappelijk visserijbeleid strookt met correcte wetenschappelijke gegevens en goede instandhoudingspraktijken, maar ze beschikt zelf nauwelijks over eigen wetenschappelijke expertise. In plaats daarvan vertrouwt zij op de middelen die de lidstaten aan wetenschappelijke adviesorganen verstrekken. Dit onevenwicht tussen verantwoordelijkheid en beschikbare middelen moet worden rechtgetrokken.

3. DE BEHOEFTE VAN DE GEMEENSCHAP AAN ADVIES OP VISSERIJGEBIED

Volgens de voorgestelde nieuwe kaderverordening inzake de werking van het gemeenschappelijk visserijbeleid blijft het de verantwoordelijkheid van de Commissie om voorstellen in te dienen voor maatregelen van de Gemeenschap inzake de instandhouding en het beheer van de bestanden, de voorwaarden voor de toegang tot wateren en bestanden, het structurele beleid en het beheer van de vlootcapaciteit, toezicht en handhaving, aquacultuur, de gemeenschappelijke ordening van de markten en de internationale betrekkingen. Zij is met name verplicht een besluitvormingsproces tot stand te brengen op basis van degelijke wetenschappelijke adviezen en met tijdige resultaten. Gezien de centrale rol van de Commissie bij het voorstellen en controleren van de uitvoering van dit beleid, is het belangrijk dat zij op het juiste moment kan vertrouwen op passende expertise.

De belangrijkste kenmerken van het advies dat de Commissie nodig heeft, staan hieronder beschreven.

3.1. Basisbeginselen

Instandhoudings- en beheersmaatregelen moeten worden gebaseerd op wetenschappelijk advies van hoge kwaliteit. Het wetenschappelijk advies moet rekening houden met alle relevante factoren, in het bijzonder de interactie tussen visserijtakken, de bestanden en het ecosysteem, en moet zowel biologische als technische, milieu-, economische en sociale factoren bestrijken. Het advies moet zich ook aanpassen aan de graad van nauwkeurigheid van de beschikbare analyses (d.w.z. streng zijn bij en rekening houden met eventuele onzekerheden).

Adviezen moeten objectief en onpartijdig zijn, moeten worden opgesteld volgens de recentste algemeen aanvaarde wetenschappelijke methoden, moeten tijdig worden uitgebracht en moeten goed toegankelijk en begrijpelijk zijn. Ze moeten worden opgesteld met de nodige voorzichtigheid.

In de adviezen moet een aanbevolen aanpak worden beschreven (maar moet tevens informatie worden verstrekt over de gevolgen van andere strategieën). Het kan worden gebaseerd op een formele analyse, het oordeel van een deskundige of een combinatie van beide. Uit de adviezen moeten echter wel op transparante en duidelijke wijze blijken welke rol respectievelijk het oordeel van deskundigen en de feitenanalyse hebben gespeeld. Het advies moet vergezeld gaan van verklaringen over de impacts en risico's van alternatieve opties.

De procedures voor het formuleren van advies moeten openbaar zijn en de relevante wetenschappelijke aspecten moeten worden gecontroleerd door onafhankelijke wetenschappelijke en technische deskundigen. De adviezen moeten in het algemeen open staan voor controle door het publiek. Er moeten raadplegingsmechanismen worden ontwikkeld met voldoende aandacht voor de kosten en baten en in juiste verhouding tot de belangen die op het spel staan.

Zonder afbreuk te doen aan de goede wetenschappelijke praktijken, moeten de adviezen praktisch zijn, zodat zij kunnen

worden toegepast met een minimum aan interpretatie of evaluatie.

De opstelling van de adviezen vereist ook brede wetenschappelijke medewerking, en moet ruimte bieden voor verscheidene geldige alternatieve interpretaties van de beschikbare informatie.

3.2. Instandhouding bij en beheer van de visvangst

3.2.1. Operationeel en kortetermijnadvies

Er zijn adviezen nodig voor het bepalen van passende niveaus voor de vangst en de visserij-inspanning op korte termijn, om te kunnen voldoen aan de gekozen doelstellingen op langere termijn. Voor dergelijke adviezen moet ook aandacht worden besteed aan:

- de situaties van de visbestanden en de biologische risico's van de bevissing van die bestanden;
- de stand van de populaties van niet-commerciële soorten en habitats en de gevolgen daarvoor van visserij-activiteiten;
- het duurzaam evenwicht tussen visserij en bestanden op langere termijn;
- de wijze waarop vissen van verschillende soorten samen worden gevangen;
- het voorkomen van bijvangst en teruggooi.

3.2.2. Strategisch of langetermijnadvies

De Commissie heeft voorgesteld dat de Gemeenschap meerjarige beheersplannen zou opstellen voor verscheidene visserijtakken ⁽¹⁾. Deze plannen moeten zorgen voor het herstel, waar nodig, van de bestanden en moeten doelstellingen en operationele regels voor het visserijbeheer bevatten. Hiervoor is wetenschappelijk advies nodig over de gevolgen van alternatieve beheersstrategieën voor de bestanden en de vissers.

Bovendien zijn studies naar het operationele verband tussen de visserijcapaciteit en de visserijsterfte als gevolg van die capaciteit van cruciaal belang om te bepalen welke capaciteit van de vissersvloot verenigbaar is met een duurzame exploitatie van de bestanden.

Het gemeenschappelijk visserijbeleid moet evolueren naar een vorm van beheer die is gebaseerd op het ecosysteem. Dit vereist adviezen over de langetermijngevolgen van de visserij over de structuur en de werking van de mariene ecosystemen.

De verdeling van vangstmogelijkheden en toegangsrechten is een politiek en geen wetenschappelijk proces. Bij de verdeling van vangstmogelijkheden voor bestanden die over de grenzen van economische zones trekken, wordt wetenschappers echter vaak verzocht om informatie over de spreiding van de vangsten, de biomassa, en de omvang en timing van de vistrek.

⁽¹⁾ Voorstel van de Commissie voor een verordening van de Raad inzake de instandhouding en de duurzame exploitatie van de visserijhulpbronnen in het kader van het gemeenschappelijk visserijbeleid, waarbij het kader wordt vastgesteld voor instandhoudingsmaatregelen, maatregelen om de vangstcapaciteit aan te passen, en controle- en handhavingsmaatregelen. COM(2002) 185 def.

3.3. Controle en handhaving

Wetenschappelijke en technische evaluaties blijven noodzakelijk voor de ontwikkeling van controlemaatregelen. Zo is onlangs de wetgeving goedgekeurd inzake de maximaal toelaatbare twijndikte voor netten. De meting van de twijndikte is een technische kwestie die eenvoudig lijkt, maar toch aanzienlijke methodologische ontwikkeling vergt. Ook voor de vaststelling van hygiëne- en gezondheidsvoorschriften kan technische expertise nodig zijn inzake de spreiding van de visbestanden in het licht van de spreiding van bepaalde verontreinigingen, zoals dioxines.

3.4. Internationale onderhandelingen

De Commissie is verantwoordelijk voor de onderhandelingen over visserijovereenkomsten inzake de toegang tot de overschotten aan vis in derde landen en over de voorwaarden waaronder de vaartuigen van de Gemeenschap mogen vissen in gebieden waar instandhoudingsmaatregelen van regionale visserijorganisaties van kracht zijn. Het optreden van de Gemeenschap moet de internationale samenwerking bevorderen en versterken en zorgen voor een duurzame en verantwoorde visserij buiten de wateren van de Gemeenschap, met dezelfde inzet als in de eigen wateren.

Met de goedkeuring van de Gedragscode voor een verantwoorde visserij⁽¹⁾ heeft de Commissie zich ertoe verbonden de onderzoekscapaciteit van ontwikkelingslanden te bevorderen en te stimuleren, onder andere inzake gegevensverzameling en -analyse, informatie, wetenschap en technologie, ontwikkeling van het menselijk potentieel en onderzoeksvoorzieningen, opdat deze landen doeltreffend kunnen deelnemen aan de instandhouding, het beheer en de duurzame exploitatie van de visbestanden.

3.4.1. Regionale en bilaterale visserijovereenkomsten

Visserijovereenkomsten vergen een aanzienlijke inbreng van wetenschappelijke medewerkers om te zorgen voor de coherentie en de consistentie van verschillende instandhoudingsmaatregelen, om de bijdragen van wetenschappers uit de Gemeenschap aan regionale visserijorganisaties te coördineren, en om technische ondersteuning te bieden voor het ontwikkelen van visserijovereenkomsten en het onderhandelen over vangstmogelijkheden.

3.4.2. Wetenschappelijke samenwerking voor advies inzake visserijbeheer aan derde landen

Wetenschappelijk advies over de visbestanden en de gevolgen van visserijactiviteiten op de mariene ecosystemen van derde landen waar de Gemeenschap belangen heeft, moet op de eerste plaats worden uitgebracht door wetenschappers van het betrokken land en de betrokken regionale organisaties. In ontwikkelingslanden (met name ACS-landen) is soms echter weinig wetenschappelijke kennis beschikbaar om na te gaan of er visoverschotten zijn waartoe door middel van overeenkomsten

volgens het Zeerechtverdrag toegang kan worden geboden. Ook kan er om politieke redenen sprake zijn van onwil om de beschikbare wetenschappelijke informatie te gebruiken. Als de wetenschap tekortschiet, is het de taak van de Gemeenschap en haar lidstaten om samen met de partnerlanden te investeren in de ontwikkeling van de capaciteit van de partnerlanden om de eigen bestanden te analyseren, in het verzamelen van wetenschappelijke kennis over deze bestanden, en in het versterken van de beheersstructuren om wetenschappelijk advies te kunnen verwerken en opvolgen. Dergelijke maatregelen zijn een voorwaarde om te komen tot een visserijbeheer dat leidt tot een duurzaam gebruik van de mariene ecosystemen.

De Visie op duurzame ontwikkeling⁽²⁾ van de ACS biedt een bijgewerkt kader voor het versterken van de onderzoeks- en beheerscapaciteit inzake hernieuwbare natuurlijke hulpbronnen. In dit verband is het belangrijk dat de wetenschappelijke capaciteit van de Gemeenschap inzake de analyse van ecosystemen en hulpbronnen wordt verruimd.

3.5. Aquacultuur

De Gemeenschap heeft niet dezelfde regulerende en toezicht houdende verantwoordelijkheden op het gebied van aquacultuur als met betrekking tot het beheer van de visvangst, maar zij heeft wel verantwoordelijkheden als het gaat om milieu-vraagstukken, volksgezondheid en diergezondheid, economie en dierenwelzijn. Vaak is voor deze aspecten van de aquacultuur ook wetenschappelijk en technisch advies nodig.

Dergelijk advies wordt meestal ingewonnen bij externe deskundigen, met name als het gaat om ad hoc wetenschappelijk advies. Voor sommige vraagstukken bestaan al specifieke comités die de Commissie kunnen bijstaan (met name inzake volksgezondheid en diergezondheid). Er bestaat echter nog geen wetenschappelijk comité dat zich bezighoudt met de milieueffecten en de economische aspecten van de aquacultuur.

Ook moeten systematisch gegevens over de aquacultuurproductie, -markt en -prijzen worden verzameld. De informatie die op grond van de bestaande verordening van de Raad betreffende de indiening door de lidstaten van statistieken over de aquacultuurproductie moet worden verstrekt, is in dat verband onvoldoende.

3.6. De sociale en economische dimensie van het visserijbeheer en het structureel beleid

De huidige adviessystemen op visserijgebied zijn vooral toegespitst op de biologische wetenschappen en er zijn slechts weinig kwantitatieve gegevens beschikbaar als het gaat over de sociale en economische impact van alternatieve beheersstrategieën, ondanks de ontwikkeling van een solide theoretische fundering voor de beoordeling van de economische aspecten van het beheer van de natuurlijke hulpbronnen en de grote behoefte onder beheerders aan informatie over de sociale en economische gevolgen van hun beleid.

⁽¹⁾ Artikel 12.18 van de Gedragscode voor een verantwoorde visserij, op 31 oktober 1995 unaniem goedgekeurd door de Algemene Vergadering van de FAO.

⁽²⁾ Besluit nr. 2/LXXV/02, 75e bijeenkomst van de raad van ministers van de ACS-landen in Punta Cana (Dominicaanse Republiek), 27 juni 2002. ACP/84/026/02 Rev 2.

De belangrijkste reden waarom dergelijk advies niet wordt verstrekt, is dat op het niveau van de hele Gemeenschap onvoldoende gestandaardiseerde gegevens beschikbaar zijn om dergelijke analyses te onderbouwen.

In 2004 zullen de lidstaten beginnen met het systematisch verzamelen van economische gegevens over de visserij op het niveau van de Gemeenschap (zie 4.1). Zodra dit op gang is gebracht, is de Commissie voornemens de hoeveelheid, kwaliteit en reikwijdte van de betrokken gegevens te analyseren. Er moeten regelingen worden getroffen voor routinematige analyses op de lange termijn, en deze analyses moeten worden verwerkt in andere adviezen die de Gemeenschap met betrekking tot de visserij ontvangt.

4. BESTAANDE PROCEDURES VOOR HET UITBRENGEN VAN WETENSCHAPPELIJK ADVIES

Het volgende hoofdstuk beschrijft op welke manier wetenschappers momenteel gegevens en adviezen aan beheerders verstrekken. Het adviseringsproces bestaat uit drie onderdelen: het verzamelen van gegevens en informatie, het analyseren daarvan ter onderbouwing van het advies, en het formuleren van een advies. Deze onderdelen worden hieronder afzonderlijk besproken.

4.1. Gegevensverzameling

Doordat bij het beheer van de bestanden moet worden gezorgd voor de instandhouding ervan, zijn de quota verlaagd, terwijl door de toegenomen efficiëntie van de vaartuigen de vangstcapaciteit juist is verruimd en de economische noodzaak om vis te vangen en zo de investeringen terug te verdienen, groter is geworden. Dit heeft commerciële vissers ertoe aangezet veel meer te vangen dan volgens het quotasysteem was toegestaan. De door de lidstaten toegepaste sancties waren over het algemeen niet afschrikwekkend genoeg om te voorkomen dat de quota regelmatig werden overschreden. Als gevolg hiervan zijn de precisie en nauwkeurigheid van de vangstramingen de laatste jaren ernstig verslechterd, wat de betrouwbaarheid en geloofwaardigheid van het wetenschappelijk advies heeft verkleind.

De Gemeenschap heeft meer verantwoordelijkheid op zich genomen voor het verzamelen van de gegevens die nodig zijn voor de uitvoering van het gemeenschappelijk visserijbeleid. Terwijl het verzamelen van gegevens voorheen een taak van de lidstaten was, met enige ad-hocfinanciering door de Gemeenschap, stelt de Gemeenschap nu programma's op om de samenwerking en coördinatie met betrekking tot gegevensverzameling te bevorderen, met gestandaardiseerde procedures en criteria.

Volgens Verordening (EG) nr. 1543/2000 van de Raad ⁽¹⁾ hebben de lidstaten tot taak gegevens te verzamelen over de visserij, zowel in het algemeen als uitgesplitst naar de verschillende takken van visserij, en moeten zij gestandaardiseerde gegevensbanken tot stand brengen met zowel biologische als economische gegevens.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1543/2000 van de Raad van 29 juni 2000 tot instelling van een communautair kader voor het verzamelen en beheren van gegevens die essentieel zijn voor het gemeenschappelijk visserijbeleid (PB L 176 van 15.7.2000, blz. 1).

Hoewel de nieuwe procedures naar verwachting de dekking, reikwijdte en hoeveelheid van de verzamelde enquête- en biologische bemonsteringsgegevens zullen verbeteren, kunnen deze verbeteringen de onzekerheid als gevolg van de onbetrouwbaarheid van de vangstgegevens niet wegnemen.

Door de grote onzekerheid over de nauwkeurigheid van de officiële statistieken, hebben visserijwetenschappers vaak gebruik moeten maken onafhankelijke methoden voor het ramen van de vangsten. Zolang sommige vangststatistieken onbetrouwbaar zullen blijven, zullen dergelijke onafhankelijke ramingen noodzakelijk blijven.

Er zijn ook problemen met de verzameling van economische gegevens over de aquacultuur en de visverwerkende industrie; deze laatste valt wel onder Verordening (EG) nr. 1543/2000, maar het verzamelen van gegevens over deze bedrijfstak is pas verplicht vanaf 2006. Met betrekking tot de aquacultuur beperkt het verzamelen van statistische gegevens zich tot productiegegevens overeenkomstig Verordening (EG) nr. 788/96. Door het huidige gebrek aan betrouwbare gegevens kan de Commissie de situatie in de aquacultuur en in de visverwerkende industrie niet voldoende controleren, en kan zij evenmin toezicht houden op eventuele overtollige productiecapaciteit, als vereist op grond van Verordening (EG) nr. 2792/1999.

4.2. Wetenschappelijke en technische analyse en de formulering van advies

De wetenschappelijke analyse die aan de adviezen ten grondslag ligt, is meestal in onderlinge samenwerking door de nationale instellingen voor visserijonderzoek verricht. Deze samenwerking is een van de belangrijkste middelen om ervoor te zorgen dat de adviezen die worden opgesteld, voldoen aan strenge normen inzake integriteit en onpartijdigheid, en aan internationale wetenschappelijke beginselen.

Enkele van de belangrijkste mechanismen voor het opstellen van advies staan hieronder beschreven.

4.2.1. Institutionele regelingen op internationaal niveau

Wetenschappelijk en technisch advies wordt meestal uitgebracht door de medewerkers van nationale visserijlaboratoria, die gewoonlijk worden gefinancierd door de nationale regeringen. Hun activiteiten kunnen bestaan uit onderzoek op vele gebieden van de mariene wetenschap (waaronder chemische en fysische oceanografie en ecosysteemstudies), monitoring (voedselkwaliteit, verontreiniging en vervuiling) en evaluatie en advies op visserijgebied. Soms wordt advies ingewonnen bij niet-gouvernementele instellingen (bijv. universitaire faculteiten).

Over de werkzaamheden van deze instellingen en de diensten die zij nationale overheden verstrekken, zijn de afgelopen jaren formele overeenkomsten gesloten. Met deze formele overeenkomsten wordt erkend dat wetenschappelijke advisering en onderzoek op visserijgebied activiteiten zijn waarvoor moet worden betaald en dat deze activiteiten moeten beantwoorden aan bepaalde duidelijke richtsnoeren.

Hierdoor zagen de nationale laboratoria, wanneer visserijbeheerders behoefte hadden aan extra advies, zich soms gedwongen extra medewerkers in dienst te nemen, of hun bestaande werknemers af te halen van andere (soms contractuele) werkzaamheden, om aan deze verzoeken te kunnen voldoen. Dit is bijvoorbeeld vaak gebeurd wanneer beheerders van de Gemeenschap de ICES extra verzoeken voorlegden.

Deze situatie is voor alle partijen hoogst onbevredigend. De nationale instellingen moeten proberen te voldoen aan de verzoeken om expertise die het gevolg zijn van een proces waarop zij zelf nauwelijks enige invloed kunnen uitoefenen, maar ontvangen daarvoor geen enkele vergoeding. Tegelijkertijd beschikt de Commissie niet over eigen middelen om dringende zaken onder haar verantwoordelijkheid zelf te onderzoeken.

Bij sommige regionale visserijorganisaties (bijvoorbeeld de Inter-American Tropical Tuna Commission) gebeuren gegevensverzameling, wetenschappelijk onderzoek en evaluatie door wetenschappelijke medewerkers die tot de organisatie zelf behoren. Andere instanties hebben permanente medewerkers die een wetenschappelijk secretariaat bemannen om de werkzaamheden van de wetenschappers in de nationale laboratoria te ondersteunen.

De verschillende regionale visserijorganisaties hebben tal van veelvoorkomende problemen gemeld:

- een toename van het aantal vergaderingen en comités,
- een gebrek aan voldoende wetenschappers uit de Gemeenschap om de bijeenkomsten bij te wonen en doeltreffende bijdragen te leveren,
- de afhankelijkheid van de goede wil van de lidstaten om wetenschappelijke expertise te verstrekken,

en in sommige gevallen,

- het feit dat andere landen geen bijdrage aan sommige regionale visserijorganisaties kunnen leveren.

4.2.2. *Advies aan nationale overheden*

Nationale visserijlaboratoria zijn belast met origineel onderzoek, bijdragen aan internationale adviserende en wetenschappelijke organisaties alsmede bepaalde toezichthoudende taken. Zij moeten ook nationale overheden adviseren met betrekking tot vraagstukken die van invloed zijn op de belangen van de nationale visserijvloeden.

De nationale laboratoria worden grotendeels gefinancierd door de nationale overheden en er is dus een duidelijke band tussen de laboratoria en de instellingen die hen om advies vragen. Dit geldt niet voor de hieronder beschreven mechanismen.

4.2.3. *Samenwerking in het kader van de Internationale Raad voor het onderzoek van de zee (International Council for the Exploration of the Sea, ICES)*

Wetenschappers uit de lidstaten werken met elkaar samen om de situatie van vele visbestanden in het Noord-Oostelijk deel van de Atlantische Oceaan te onderzoeken, en visserijadviezen uit te brengen via de ICES. Deze organisatie is in 1902 opgericht om het onderzoek naar de zee en de natuurlijke hulpbronnen te bevorderen en te coördineren en de resultaten ervan te verspreiden. Na enkele van internationale verdragen is de rol van de ICES verruimd tot het uitbrengen van advies over de visbestanden en de visserij aan drie internationale visserijcommissies, naast de Europese Gemeenschap.

De ICES is een forum in het kader waarvan de nationale visserijlaboratoria van de lidstaten en andere landen in het gebied hun middelen kunnen bundelen om gemeenschappelijke problemen aan te pakken en tot een consensus te komen over advies inzake visserijbeheer. De ICES heeft een systeem van werkgroepen en raadgevende comités tot stand gebracht, en de leden daarvan zijn wetenschappers uit de landen die lid zijn van de organisatie. De werkgroepen brengen verslag uit aan de raadgevende comités, die op hun beurt verantwoordelijk zijn voor het formuleren van adviezen.

De ICES is een organisatie die haar doeltreffendheid en geloofwaardigheid heeft bewezen als het gaat om wetenschappelijke ontwikkeling en om het jaarlijks uitbrengen van adviezen over passende vangstniveaus voor de verschillende bestanden. De organisatie is uiterst succesvol gebleken in het bevorderen van wetenschappelijk onderbouwd visserijbeheer. Ondertussen is de vraag naar visserijadviezen echter groter geworden dan de capaciteit van de ICES om advies uit te brengen ⁽¹⁾. Dit is onder andere het gevolg van de toename van het aantal bijzondere verzoeken (d.w.z. naast de routinematige adviezen) die de ICES van de Commissie heeft ontvangen, en de antwoorden die de ICES hierop heeft geformuleerd ⁽²⁾.

De capaciteit van de ICES om advies uit te brengen wordt bepaald door de visserijlaboratoria van de lidstaten. Verzoeken om advies worden echter steeds via de Commissie ingediend, namens de Gemeenschap die het advies toepast. De instelling die om advies verzoekt, beschikt over slechts weinig middelen om aan dit proces bij te dragen, terwijl visserijlaboratoria niet noodzakelijk dezelfde belangen hebben als de Gemeenschap als het gaat om het inzetten van wetenschappelijke medewerkers voor het onderzoek van door de Commissie gestelde vragen. Dit kan ertoe leiden dat het uitbrengen van visserijadviezen binnen de ICES als betrekkelijke geringe prioriteit wordt beschouwd.

⁽¹⁾ Verslag van de XIe vergadering van directeurs van visserijonderzoekorganisaties van de Europese Unie, 28 mei — 1 juni 2001, Lysekil, Zweden. Nationale visserijraad, Zweden.

⁽²⁾ In 2000 zijn er acht van dergelijke verzoeken ingediend betreffende Rockall schelvis, zeebaars, diepzeesoorten, koudwaterkoraal, maatregelen ter vermindering van de impact van visserijactiviteiten op niet-doelsoorten, vangsttechnieken voor ansjovis, tijdige waarschuwing bij risicosituaties en maatregelen om de vangst van kleine walvisachtigen te beperken. In 2001 zijn er vijf verzoeken over extra onderwerpen geweest (betreffende herstelmaatregelen voor kabeljauw en heek, advies rekening houdend met vervlechting van verschillende visserijmethoden, de invloed van vertekende evaluaties op adviezen, advies inzake meerjarige TAC's voor platvis, en de raming van de industriële bijvangst). Gemiddeld heeft het formuleren van een advies naar aanleiding van een verzoek 15 maanden in beslag genomen.

Uitzonderlijk genoeg voor een op visserijgebied actieve regionale organisatie, is de Gemeenschap geen lid van de ICES. Deze situatie lijkt abnormaal: de Gemeenschap is immers wel verantwoordelijk voor de instandhouding en het beheer van visbestanden, maar is niet vertegenwoordigd in noch betrokken bij de planning en besluitvorming in het kader van de ICES ter onderbouwing van de visserijadviezen en de evaluatie van de visstand.

4.2.4. Advies inzake niet-EG-wateren

In andere gebieden dan het Noord-Oostelijk deel van de Atlantische Oceaan wordt visserijadvies over het algemeen door middel van een vergelijkbaar mechanisme uitgebracht: er worden wetenschappelijke analyses verricht en adviezen opgesteld door wetenschappers van nationale laboratoria in wetenschappelijke werkgroepen die daarvoor zijn opgericht door regionale visserijorganisaties ⁽¹⁾ (NAFO, ICCAT, CCAMLR, GFCM). Er zijn echter in grote lijnen twee verschillen met de situatie bij de ICES. Ten eerste wordt in deze fora het visserijadvies geformuleerd door organisaties die zelf voor visserijbeheer verantwoordelijk zijn. Ten tweede is, gelet op de verdeling van de bevoegdheden tussen de Gemeenschap en de lidstaten, de Gemeenschap lid van de organisaties, hoewel in bepaalde gevallen, met name bij gemengde bevoegdheden, ook lidstaten van de Unie zelfstandig lid van de organisatie kunnen zijn.

Voor advies over de visserij in wateren van derde landen, baseert de Gemeenschap zich zoveel mogelijk op de evaluaties die door regionale visserijorganisaties zijn gemaakt. In veel gevallen is dergelijke informatie echter niet beschikbaar en moet de Commissie een beroep doen op de expertise van het Wetenschappelijk, Technisch en Economisch Comité voor de visserij, op die van individuele deskundigen, of op die waar de Commissie zelf over beschikt.

4.2.5. Advies van het Wetenschappelijk, Technisch en Economisch Comité voor de visserij

Het Wetenschappelijk, Technisch en Economisch Comité voor de visserij (WTECV) is opgericht om de Commissie bij te staan met betrekking tot wetenschappelijke, technische en economische vraagstukken op visserijgebied. Het put grotendeels uit dezelfde expertise als de ICES: de medewerkers van de nationale visserijlaboratoria.

Het Comité brengt verslag uit aan de Commissie en zijn leden worden door de Commissie gekozen uit hooggekwalificeerde deskundigen op wetenschappelijk, technisch en economisch gebied. De leden van het WTECV zijn meestal in dienst van overheidsinstanties maar komen soms ook uit de academische wereld.

⁽¹⁾ De Wetenschappelijke Raad (Scientific Council) van de Northwest Atlantic Fisheries Organisation (NAFO); het Permanent Comité voor onderzoek en statistiek (Standing Committee on Research and Statistics, SCRS) van de International Commission for the Conservation of Atlantic Tunas (ICCAT); de wetenschappelijke raad van de Commission for the Conservation of Antarctic Marine Living Resources (CCAMLR), door deze organisatie opgericht voor de coördinatie van onderzoek en advisering; het Wetenschappelijk Adviescomité (Scientific Advisory Committee, SAC) van de General Fisheries Council for the Mediterranean (GFCM)

Het werk van het WTECV bestaat hoofdzakelijk uit desk studies, analyses of compilaties van eerder verrichte onderzoeken, vaak onderzoeken door de ICES. Het WTECV verricht zelf weinig origineel wetenschappelijk onderzoek. Bij verscheidene gelegenheden heeft de Commissie verzocht om bijeenkomsten van subgroepen van het WTECV. De leden van een dergelijke groep zijn vaak geen lid van het WTECV; in sommige gevallen hebben aan dergelijke groepen ook deskundigen uit Noorwegen deelgenomen. Deze groepen verrichten wel innovatief werk, meestal naar aanleiding van specifieke verzoeken van de Commissie. De verslagen van deze groepen worden door het WTECV geanalyseerd.

In veel gevallen, met name als het gaat om biologen en vis-
tuigtechnologen, zijn de leden van het WTECV ook lid van werkgroepen en andere groepen binnen de ICES. Het WTECV is derhalve als orgaan niet volledig onafhankelijk van het ICES-systeem en hun deelname aan de werkzaamheden van de ICES betekent voor vele leden dan ook extra en soms dubbel werk. Toch is de tendens dat de lidstaten het werk van de ICES door het WTECV laten analyseren, met name als het te onderzoeken vraagstuk tot geschillen zou kunnen leiden.

Het WTECV brengt als enige instantie regelmatig economisch advies uit aan de Commissie. Tot dusverre heeft het WTECV de grootste bijdrage geleverd in het kader van een onderzoeksproject betreffende de economische evaluatie van de visserij in EU, waarvoor nog tot eind 2004 financiële steun wordt verleend. Er moet een manier worden gevonden om dit waardevolle economische hulpmiddel in stand te houden en verder uit te bouwen.

De middelen van de Gemeenschap worden uitsluitend gebruikt om de reis- en onkosten van de WTECV-leden bij hun deelname aan vergaderingen te vergoeden. Gedurende deze bijeenkomsten blijven zij in dienst van hun eigen instelling, maar zijn zij voor hun werkgever niet beschikbaar. Door deze regeling wordt voorkomen dat het werk van het WTECV omvangrijker wordt dan het huidige, momenteel betrekkelijk geringe niveau dat mogelijk is dankzij de goodwill van de nationale visserijinstituten, en het WTECV heeft zijn werkzaamheden niet altijd tijdig kunnen voltooien. Het WTECV heeft de grens bereikt van wat op basis van deze goodwill haalbaar is.

4.2.6. Ad-hocvergaderingen van deskundigen

Bij gelegenheid organiseert de Commissie ook ad hoc internationale bijeenkomsten van wetenschappers om specifieke vraagstukken te bespreken. Er hebben bijvoorbeeld dergelijke bijeenkomsten plaatsgevonden toen gemeenschappelijke beheersmaatregelen moesten worden vastgesteld met Noorwegen. Regionale visserijorganisaties zoals de IBSFC en de NEAFC hebben ook dergelijke vergaderingen bijeengeroepen. Zo'n vergadering is geen adequate procedure voor het behandelen van vaak terugkomende vraagstukken of routinematige evaluaties. Er moet immers ook een beroep worden gedaan op de middelen van de nationale visserijlaboratoria.

4.2.7. Synergie met het onderzoeksbeleid van de Gemeenschap

Op middellange en lange termijn is het visserijbeleid van de Gemeenschap gebaat bij het onderzoek dat uit hoofde van het kaderprogramma van de Gemeenschap wordt verricht. Er worden inspanningen geleverd in het kader van het initiatief betreffende de Europese onderzoeksruimte om ervoor te zorgen dat het onderzoek uit hoofde van het kaderprogramma sneller kan inspelen op de behoeften met betrekking tot het beleid van de Gemeenschap, om de prioriteiten onder de onderzoeksbehoeften beter te bepalen en om de coherentie en synergie tussen nationale en communautaire onderzoeksactiviteiten te bevorderen. Deze verbeteringen liggen volledig in de lijn van de doelstellingen van deze mededeling en zouden deze doelstellingen ook ten goede moeten komen.

4.3. Wetenschappelijke expertise bij de Commissie

Bij gebrek aan een reservelijst van kandidaten die door een vergelijkend onderzoek zijn geselecteerd, is het volgens de aanwervingsprocedures van de Commissie over het algemeen niet mogelijk om wetenschappelijke medewerkers op permanente basis in dienst te nemen. Bijgevolg voorziet DG Visserij momenteel in zijn behoefte aan interne specialistische expertise door detachering van nationale deskundigen (in april 2002 ging het daarbij om twee deskundigen) of door indienstneming met een tijdelijk contract (in april 2002 waren dat er zeven). Dit aantal deskundige medewerkers is voor de diensten van de Commissie onvoldoende om te voldoen aan de behoeften inzake visserijbeheer in de hele Gemeenschap en vele beheersvoorstellen en -besluiten hebben dan ook te lijden gehad onder kwalitatieve tekortkomingen en vertragingen.

4.4. Samenvatting van de problemen en mogelijke remediërende maatregelen

In de voorgaande hoofdstukken zijn de volgende belangrijke problemen beschreven:

- De behoefte aan wetenschappelijk advies neemt toe en overtreft de capaciteit van de adviserende instanties — zowel de ICES en het WTECV als andere instanties — die afhankelijk zijn van de toch al overbelaste medewerkers van de nationale visserijlaboratoria.
- De prioriteiten van de Gemeenschap (als gebruikers van het advies) en van de nationale visserijlaboratoria (die over de expertise beschikken) lopen niet noodzakelijk gelijk. Zij houden namelijk alleen indirect met elkaar verband.
- Met betrekking tot wetenschappelijk advies worden steeds formelere contractuele overeenkomsten gesloten tussen de visserijlaboratoria en de instellingen die hen financieren. Het is nog niet duidelijk op welke wijze de advisering aan de Gemeenschap in deze regelingen kan worden ingepast.
- In tegenstelling tot de lidstaten, beschikt de Commissie zelf over zeer weinig wetenschappelijke of technische expertise.
- Het ontwikkelen van geïntegreerd en coherent advies waarbij ook rekening wordt gehouden met de ecosystemen en met milieu-, economische en sociale aspecten, zal meer

middelen vergen dan het huidige traditionele, op de visvangst toegespitste advies.

- Het is alleen mogelijk om meer en beter wetenschappelijk advies te krijgen door meer wetenschappers in dienst te nemen en nieuwe wetenschappelijke ontwikkeling te steunen.

De Commissie is van oordeel dat er twee belangrijke methoden zijn om de huidige situatie te verbeteren.

Ten eerste moet de **advisering** zodanig worden **gereorganiseerd** dat doeltreffender kan worden verstrekt wat nodig is. Hiertoe moeten de banden tussen de wetenschap en de visserijsector worden verbeterd en moeten de inspanningen van de Gemeenschap inzake visserijwetenschappen beter worden gecoördineerd, met name door prioritaire taken en behoeften vast te stellen en de schaarse personele middelen daarvoor in te zetten. Tegelijkertijd moeten werkmethoden worden gevolgd die beter dan de huidige procedures inspelen op de beheersbehoeften.

Ten tweede moeten **meer middelen worden uitgetrokken voor beter en sneller wetenschappelijk advies**. Hiervoor zullen meer en betrouwbaarder gegevens moeten worden verzameld en moeten meer specialistische medewerkers in dienst worden genomen om deze gegevens te analyseren en adviezen te formuleren. Hoewel het op korte termijn wellicht mogelijk is om gebruik te maken van de bestaande institutionele structuren, moeten op de langere termijn nieuwe structuren worden ontwikkeld met duidelijke lijnen inzake verantwoordelijkheid voor en eigendom van de middelen en de betrokken verplichtingen.

5. BETERE ORGANISATIE VAN DE ADVIESVERSTREKKING

De wetenschappelijke advisering moet beter worden georganiseerd om aan de behoeften van de visserijbeheerders te beantwoorden. In de volgende hoofdstukken wordt onderzocht wat de voordelen kunnen zijn van het wijzigen van de huidige regelingen.

5.1. Benutting van kennis uit de visserijsector

De Commissie erkent dat de visserijsector over veel kennis en praktijkervaring beschikt, en zal technische bijdragen vragen van dergelijke ervaren betrokkenen in het kader van de regionale adviesorganen. Deze moeten een belangrijke rol spelen ter ondersteuning van het wetenschappelijk adviesproces door extra informatie over visserijactiviteiten en visbestanden te leveren, en door aan te geven welke aspecten het dringendst aandacht verdienen.

De Commissie wil de visserijsector aanmoedigen relevante informatie rechtstreeks aan de wetenschappelijke organisaties te geven en deel te nemen aan gezamenlijke wetenschappelijke activiteiten en gegevensverzameling. Dit zou ook gelden voor de gegevens die nodig zijn voor het evalueren van de economische prestaties van de Europese visserijvloot. Bovendien zou de visserijsector ook een bijdrage kunnen leveren door voor te stellen op welke gebieden onderzoek en wetenschappelijk advies wenselijk is.

In dit verband mogelijke activiteiten zijn onder andere:

- overleg tussen wetenschappers en de visserijsector, per sector of per regio, en met name in het kader van de regionale adviesorganen, als reeds door de Commissie voorgesteld;
- externe analyse van visserijstudies;
- medewerking aan de opstelling van meerjarige beheersplannen en van regels voor de vaststelling van TAC's of visserij-inspanningsregelingen.

5.2. Verbetering van de coördinatie van visserijonderzoek en advies

Door de wetenschappelijke activiteiten van de Gemeenschap beter te coördineren en af te stemmen op de beheersbehoeften, zou een wetenschappelijk adviesstelsel moeten ontstaan dat beter op die behoeften kan inspelen. Op zichzelf zou dit moeten zorgen voor meer efficiëntie en vermindering van de werklast.

De Commissie is van oordeel dat de efficiëntie verder kan worden verbeterd door de deelname van de Gemeenschap aan de activiteiten van de ICES beter te coördineren als het gaat om vraagstukken die van de belang zijn voor het functioneren van het gemeenschappelijk visserijbeleid. In het bijzonder stelt de Commissie het volgende voor:

- regelmatig coördinatie-overleg tussen de diensten van de Commissie, de nationale visserij instanties en de directeurs van de visserijonderzoeksinstituten in de lidstaten om, voorafgaand aan het leveren van bijdragen via de ICES, de prioritaire beheersbehoeften te bepalen en de daarvoor vereiste middelen te coördineren en toe te wijzen;
- coördinatievergaderingen voor de afgevaardigden van de Gemeenschap in de ICES en andere regionale wetenschappelijke instanties betreffende vraagstukken die onder de verantwoordelijkheid van de Gemeenschap vallen;
- nadere bestudering van het volwaardig lidmaatschap van de Gemeenschap in alle organisaties die een rol spelen op het gebied van visserijadvies, met inbegrip van de ICES.

In het algemeen is het belangrijk in het kader van de regionale visserijorganisaties dat de wetenschappelijke bijdrage van de Gemeenschap goed wordt gecoördineerd om efficiënt te kunnen werken en duidelijke adviezen te kunnen geven waarover een consensus is bereikt. De diensten van de Commissie hebben al een coördinerende rol bij vele regionale visserijorganisaties, en moeten die ook houden. Bovendien moet de Commissie, als belangrijkste instelling die het advies moet toepassen, op de hoogte blijven van alle details van de zaken waarop het advies wordt gebaseerd.

De regionale wetenschappelijke organisaties zijn de belangrijkste fora voor het coördineren en plannen van wetenschappelijk zee- en visserijonderzoek op internationaal en regionaal niveau.

Binnen de Gemeenschap zorgen de kaderprogramma's voor de coördinatie en gedeeltelijke financiering uit de Gemeenschapsbegroting van de onderzoeksprogramma's van de lidstaten.

5.3. Bepaling van de prioriteiten onder de wetenschappelijke taken

Wetenschappelijk advies zou efficiënter kunnen worden verstrekt door de middelen vooral te richten op de vraagstukken die voor het beheer van het grootste belang zijn, al bestaat daarbij het risico dat de wetenschappelijke inspanningen vanwege sectorale belangen worden ingezet op onproductieve gebieden. De druk op het systeem zou onder andere kunnen worden verminderd door:

- meer middelen voor onderzoek en gegevensverzameling in te zetten in situaties die grote risico's opleveren, en minder middelen in situaties met kleinere risico's;
- eenvoudiger procedures te gebruiken voor adviezen in situaties waarvoor meerjarige beheersplannen zijn vastgesteld;
- minder frequent adviezen op te stellen voor bestanden waarvan de jaarlijkse variatie moeilijk te meten is, zoals momenteel voor Nephrops (al is het wel belangrijk dat deze methode alleen wordt toegepast als de bestanden zich, gelet op de nauwkeurigheid van de evaluaties, betrekkelijk stabiel ontwikkelen);
- procedures en methodes te ontwikkelen om dringende beheersvraagstukken te behandelen wanneer deze zich voordoen.

Wanneer de visbestanden op duurzame wijze worden geëxploiteerd en bijgevolg de visserij-inspanning goed is afgestemd op de vangstmogelijkheden, zal de vraag naar visserijadvies beperkt blijven. Om deze situatie te bereiken, voorziet het gemeenschappelijk visserijbeleid onder andere in:

- meerjarige plannen met voorzorgsstrategieën op lange termijn;
- systemen voor het beheer van de visserij-inspanningen;
- beheer van de vlootcapaciteit dat moet zorgen voor evenwicht met het voor exploitatie beschikbare deel van de bestanden die worden bevist.

Ondanks de mogelijkheden om de druk op het systeem te verminderen, zal de totale vraag naar wetenschappelijk advies naar alle waarschijnlijkheid blijven groeien. Dit komt niet alleen doordat beheersbesluiten moeten worden gebaseerd op wetenschappelijk advies, maar ook doordat steeds vaker milieu-, economische en sociale aspecten bij het wetenschappelijk onderzoek betrokken zullen moeten worden. De aandacht voor vraagstukken in verband met de volksgezondheid, de ecosystemen en vlootmaatregelen zullen de systemen voor visserijtoezicht en -advies nog verder op de proef stellen.

5.4. Verduidelijking van de rollen van wetenschappelijke adviseurs en beheerders

Een van de problemen in verband met wetenschappelijk advies in de huidige situatie is dat de taakverdeling tussen wetenschappers en beheerders soms onduidelijk is. Wetenschappelijke adviezen zijn soms gebaseerd op veronderstellingen over beleidsdoelstellingen die eigenlijk onder de verantwoordelijkheid van de beheerder vallen, en die het advies uiteindelijk betwistbaar maken.

Het is dan ook belangrijk dat verzoeken om wetenschappelijk advies voor de wetenschappers ondubbelzinnig zijn wat betreft de uitgangspunten. Er zijn ten minste twee wijzen van aanpak mogelijk.

Enerzijds zou de beheersautoriteit de beheersdoelstellingen duidelijk kunnen omschrijven en deze beperkingen aan de wetenschappers „opleggen”. Deze aanpak zou de Gemeenschap kunnen volgen bij de vaststelling van meerjarige beheersplannen, door richtcijfers op te geven voor bijvoorbeeld biomassa, visserijsterfte, opbrengst en de vangststabiliteit.

Anderzijds zou de beheersautoriteit advies kunnen inwinnen over de verschillende beheersopties, alvorens daaruit een keuze te maken. In dat geval zouden de adviseurs moeten aangeven op welke veronderstellingen hun opties zijn gebaseerd en alternatieve strategieën moeten beschrijven.

Er is dus meer duidelijkheid nodig over de veronderstellingen met betrekking tot de beleidsdoelstellingen, zowel wanneer de Gemeenschap om wetenschappelijk advies verzoekt, als wanneer wetenschappelijke instanties advies verlenen.

In beide gevallen moeten de visserijsector en andere belanghebbenden worden betrokken bij het opstellen van verzoeken door de beheersautoriteit, zoals aangegeven in hoofdstuk 5.1.

5.5. Een institutioneel kader dat sneller kan reageren

Visserijbeheerders maken zich zorgen over de lange wachttijden op verzoeken om wetenschappelijk advies. Er is behoefte aan een verkorte procedure om snelle antwoorden te krijgen op dringende beheersvragen. Een voorbeeld hiervan is de snelle oprichting van ad-hocgroepen om specifieke vraagstukken op te lossen, zonder dat dit extra financiële middelen vergt. Regionale wetenschappelijke organisaties zijn momenteel niet in staat om dergelijk snel advies te leveren. Een belangrijke beperkende factor is het gebrek aan extra wetenschappelijke middelen om dergelijke vraagstukken te bestuderen: wetenschappelijke prioriteiten worden lang van tevoren bepaald en kunnen niet eenvoudig worden herschikt. Het verkrijgen van dergelijk snel advies is echter wel een prioriteit voor de Commissie.

Hierbij moet echter worden aangetekend dat reorganiseren op zich niet voldoende zal zijn om zowel de kwaliteit en reikwijdte van de adviezen als de reactietijd te verbeteren.

6. VERBREIDING VAN DE BASIS VOOR ADVIES

Zelfs in de veronderstelling dat de wetenschappelijke activiteiten beter worden toegespitst op vraagstukken die voor het beheer van belang zijn, zal er een aanzienlijke kloof blijven bestaan tussen het aantal adviezen dat wordt verlangd en de adviezen die de nationale laboratoria kunnen uitbrengen, gelet op de begrotingsbeperkingen en op andere verplichtingen. De Gemeenschap moet dan ook de mogelijkheden onderzoeken om de wetenschappelijke basis beter te ondersteunen.

6.1. Verbetering van gegevensverzameling en vangststatistieken

Grootschalige fouten in de vangstgegevens van bepaalde visserijtakken kunnen het opstellen van wetenschappelijke adviezen ernstig bemoeilijken. Om deze reden en ook ten behoeve van het quotabeheer moeten de gegevens betreffende aanlandingen nauwkeuriger worden gemeld. Tegelijkertijd moeten wetenschappers deze gegevens ook kritischer onderzoeken.

Het communautaire kader voor het verzamelen en beheeren van gegevens die essentieel zijn voor het gemeenschappelijk visserijbeleid, ingesteld bij Verordening (EG) nr. 1543/2000 van de Raad, zal naar verwachting zorgen voor een aanzienlijk hogere kwaliteit van de niet aan bepaalde visserijtakken gebonden biologische en economische gegevens, en zou dan ook een grote bijdrage moeten leveren aan de verbetering van het wetenschappelijk advies. Het zou mogelijk moeten worden om de overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1543/2000 en de aanstaande communautaire kaderverordening verzamelde gegevens te combineren met de gegevens die bij andere initiatieven worden verzameld met betrekking tot de toestand van en de druk op het mariene milieu. Dit betekent dat de initiatieven voor gegevensverzameling moeten worden gecoördineerd om te komen tot een gemeenschappelijke informatie-infrastructuur in het kader waarvan gegevens die met overheidsmiddelen zijn verzameld, toegankelijk zijn en voor evaluaties en wetenschappelijk en technisch advies kunnen worden gebruikt. Dit zou kunnen worden gecoördineerd in het kader van de gemeenschappelijke strategie inzake bewaking en beoordeling die wordt genoemd in de mededeling „Naar een strategie voor de bescherming en de instandhouding van het mariene milieu”.

Het is echter niet waarschijnlijk dat deze programma's veel invloed zullen uitoefenen op de kwaliteit en de betrouwbaarheid van de statistische vangstgegevens aangezien deze worden verzameld door middel van verschillende systemen die voor controledoeleinden zijn ontworpen. Dit onderwerp zou dringend moeten worden behandeld in het kader van de hervorming van het gemeenschappelijk visserijbeleid aangezien de indruk overheerst dat de wetenschappelijke adviezen niet feilloos kunnen zijn omdat de beoordelingen zijn gebaseerd op officiële statistieken die volgens velen onbetrouwbaar worden geacht.

De Commissie heeft in haar voorstel voor een nieuwe kaderverordening maatregelen opgenomen om de kwaliteitscontrole van de nationale vangststatistieken te verbeteren.

6.2. Versterking van de wetenschappelijke basis en toespitsing van de aandacht op beheersproblemen

De kern van het probleem is dat er eenvoudigweg niet voldoende wetenschappers zijn om te zorgen voor de adviezen en analyses die de Gemeenschap nodig heeft voor de uitvoering van haar gemeenschappelijk visserijbeleid.

De uitdaging is nu de totale voor wetenschappelijke werkzaamheden beschikbare middelen te verruimen en op lange termijn voldoende middelen vrij te maken om de Gemeenschap van adviezen te kunnen voorzien. Er moeten meer financiële middelen worden vrijgemaakt voor visserijwetenschappen en advies, en er moeten bestuurlijke structuren worden ontwikkeld waarbij de Gemeenschap wordt erkend als belangrijkste gebruiker van visserijwetenschappen en adviezen, zodat zij rechtmatig aanspraak kan maken op die middelen.

6.2.1. Belangrijkste voorwaarden voor het ontwikkelen van de advisering in de visserij

Het is van essentieel belang dat de Commissie advies kan winnen bij wetenschappers die goed geïnformeerd zijn, een goede status hebben, en zichtbaar politiek onafhankelijk zijn. Dit betekent:

Goed geïnformeerd: Leden van wetenschappelijke adviesorganen moeten nauwe banden onderhouden met de groepen die de gegevens ontvangen en analyseren. Zij moeten worden opgenomen in internationale structuren, belast met het analyseren van informatie, en zij moeten deelnemen aan werkgroepen. Wetenschappers moeten zowel aan de wetenschap bijdragen als de nationale overheden adviseren. Er is in beginsel geen bezwaar tegen het feit dat wetenschappers die door de Commissie worden gefinancierd bijdragen leveren aan (bijvoorbeeld) de ICES en tegelijkertijd de diensten van de Commissie van advies dienen.

Goede status: De status van wetenschappers is afhankelijk van het aantal originele bijdragen dat zij leveren aan de oplossing van problemen in de visserijwetenschap. Leden van wetenschappelijke adviesorganen moeten worden gekozen op basis van hun verleden en moeten voldoende ruimte krijgen om bij wetenschappelijke ontwikkelingen betrokken te blijven.

Zichtbaar politiek onafhankelijk: Bij de meeste nationale overheden kunnen wetenschappers over het algemeen vrij van bestuurlijke en politieke druk werken bij de nationale visserijlaboratoria. Wetenschappers die deze afstand niet bewaren, verliezen snel hun geloofwaardigheid en invloed.

6.2.2. Remediërende maatregelen

Om de voor visserijwetenschappen en -adviezen beschikbare middelen te verruimen, is de Commissie tot de conclusie gekomen dat er behoefte is aan meer medewerkers die de Gemeenschap van wetenschappelijk en technisch advies inzake visserij kunnen dienen.

De Commissie is nog aan het onderzoeken op welke wijze deze extra medewerkers praktisch gefinancierd en ingezet kunnen worden. Er zijn drie belangrijke mogelijke trajecten:

- het betalen van vergoedingen aan de nationale laboratoria voor de input van hun medewerkers in het WTECV, opdat zij hun wetenschappelijke staf verder kunnen ontwikkelen;
- kortetermijncontracten voor deskundigen op bepaalde specialistische gebieden waar dringend advies nodig is.

Voor deze activiteiten is op de begroting van de Gemeenschap voor 2003 een bedrag van 2,3 miljoen EUR vrijgemaakt. De Commissie zal dit bedrag gebruiken voor proefprojecten op dit gebied. Op basis van de daarbij opgedane ervaringen en na overleg met de betrokken partijen en lidstaten zal de Commissie later dit jaar gedetailleerde voorstellen doen voor de financiële ondersteuning van de verbetering van het wetenschappelijk advies gedurende de periode 2004 tot en met 2006.

6.2.3. Taken

De extra middelen zouden hoofdzakelijk worden gebruikt voor:

- het uitvoeren van dringende ad-hocstudies;
- technische steun voor de opstelling van instandhoudingsverordeningen;
- voorbereiding van bijeenkomsten van het WTECV en van verslagen van subgroepen;
- technische steun voor onderhandelingen met derde landen;
- verbetering van de wetenschappelijke en technische dialoog met de visserijsector en belanghebbende sectoren;
- deelname aan wetenschappelijke ontwikkelingen;
- analyse en evaluatie van wetenschappelijke verslagen;
- plannen en ondersteuning van onderzoeks- en ontwikkelingsprojecten.

7. DE LANGE TERMIJN

De in hoofdstuk 6 voorgestelde verbeteringen op de korte termijn zijn bij lange na niet voldoende om te zorgen voor een wetenschappelijk verantwoord visserijbeheerssysteem onder verantwoordelijkheid van de Gemeenschap. Enkele van de duidelijkste tekortkomingen en probleemgebieden zijn:

- voor wetenschappelijke deskundigen die bij DG Visserij werken, kan de doeltreffendheid achteruitgaan doordat zij moeilijk actief kunnen blijven participeren in de wetenschap;
- door kortetermijncontracten zal de beschikbare expertise wellicht niet toenemen (de Commissie zal extra middelen waarschijnlijk eerder gebruiken om bestaande middelen te vervangen, dan om extra middelen te verwerven);
- in enkele lidstaten is het institutioneel onmogelijk om door middel van rechtstreekse betalingen van de Gemeenschap aan nationale visserijlaboratoria specifieke werkzaamheden te financieren;

- de grootste deskundigen gaan meestal verbintenissen aan voor langere perioden en zijn niet beschikbaar voor ad-hoc studies op korte termijn;
- het sluiten van kortetermijncontracten met wetenschappers uit de lidstaten om de Commissie van advies te dienen over vraagstukken van gemeenschappelijk belang kan voor deze wetenschappers in bepaalde gevallen leiden tot belangenconflicten.

Er zijn substantiële veranderingen nodig. De Gemeenschap moet de opties bestuderen, ook al zullen deze veranderingen de nodige voorbereidingstijd vergen. Wellicht zijn de betrokken opties binnen de huidige financiële vooruitzichten onuitvoerbaar. De Commissie is van mening dat voor de wetenschappelijke en technische ondersteuning van het gemeenschappelijk visserijbeleid op de langere termijn een stabiele institutionele structuur nodig is.

De Commissie bestudeert verscheidene alternatieve modellen en stelt voor twee van die modellen op politiek niveau te bespreken. Het eerste model betreft de versterking van de rol van de ICES, door deze organisatie ook te belasten met het uitbrengen van advies over visserijvraagstukken die voor de Gemeenschap van bijzonder belang zijn, maar die normaliter buiten de geografische werkingssfeer van de organisatie vallen. Het tweede model voorziet in het ontwikkelen van voldoende capaciteit voor analyse en advies binnen de Gemeenschap.

7.1. Een uitgebreidere rol voor de ICES

De ICES zou zijn rol kunnen uitbreiden door te gaan fungeren als adviserende instantie voor de Gemeenschap op alle beheersgebieden, en niet op slechts enkele gebieden. Dit zou institutioneel gezien een eenvoudiger oplossing zijn om de beschikbare expertise te verruimen, dan het oprichten van een nieuwe instantie. De belangrijkste verschillen met de huidige regelingen zijn:

- de ICES zou een team visserijwetenschappers belasten met de meeste in hoofdstuk 6.2.3 genoemde taken, waar nodig bijgestaan door gespecialiseerde medewerkers uit de lidstaten;
- de ICES zou worden verzocht advies te verlenen over veel meer vraagstukken dan tot dusverre, met inbegrip van meer evaluaties en adviezen over technische maatregelen zoals gesloten gebieden en vistuigbeperkingen, en de ontwikkeling van een verkorte procedure voor het verlenen van advies. Om alle communautaire vraagstukken op visserijgebied te kunnen behandelen, zou de ICES zijn huidige werkingssfeer moeten uitbreiden.

Deze aanpak heeft naar verwachting de volgende beperkingen:

- voor de adviesprocedure is betere coördinatie en meer toezicht van Commissie en lidstaten nodig;
- de ICES heeft ook belangrijke leden buiten de Gemeenschap en wellicht is het moeilijk overeenstemming te bereiken over de internationale toewijzing van ICES-middelen;

- wellicht is de ICES niet bereid bevoegdheden te aanvaarden buiten het ICES-gebied, zoals de Middellandse Zee, waar enkele betrokken lidstaten geen lid zijn van de ICES;
- de ICES zou tijd nodig hebben om expertise en geloofwaardigheid te ontwikkelen met betrekking tot de visserij in andere gebieden;
- de respectieve rollen van „de ICES die optreedt namens de Gemeenschap” en andere wetenschappelijke organen zoals de wetenschappelijke comités van de GFCM en de NAFO zouden duidelijk gedefinieerd moeten worden.

Volgens deze regeling zou de werkingssfeer van het WTECV tot twee belangrijke gebieden worden beperkt: het verstrekken van economische adviezen en informatie, en de bewaking van en het toezicht op de werkzaamheden van de ICES. Wellicht moeten adviezen over vraagstukken betreffende de Middellandse Zee ook worden voorbehouden aan het WTECV.

7.2. Alternatieve oplossingen binnen de Gemeenschap

Een van de mogelijkheden bestaat erin de beschikbare wetenschappelijke middelen te verruimen door een nieuw wetenschappelijk orgaan op te richten dat in de eerste plaats zou worden belast met de adviezen die de Commissie nodig heeft om haar voorstellen en onderhandelingen naar behoren te onderbouwen. Er zijn verscheidene institutionele modellen voor een dergelijke instantie, zoals een Europees Orgaan, een Bureau van de Commissie of een technische eenheid binnen het Gemeenschappelijk Centrum voor onderzoek (een directoraat van de Commissie).

Een dergelijke organisatie zou voor onafhankelijk wetenschappelijk advies kunnen zorgen en de Gemeenschap technisch advies ter ondersteuning van haar beleid kunnen geven, en daarvoor gebruik maken van middelen van de Gemeenschapsbegroting en extra medewerkers met een langetermijncontract. De organisatie zou ook kunnen fungeren als wetenschappelijk en technisch secretariaat voor het WTECV.

De organisatie hoeft geen op één locatie gevestigde instelling te zijn. Haar medewerkers zouden kunnen worden verspreid over een aantal kleinere kantoren vlakbij (of binnen) de nationale laboratoria van de lidstaten. Als overgangsoptie zou een netwerk van regionale centra kunnen worden opgericht dat zeegebieden van gemeenschappelijk belang bestrijkt.

De Commissie is van mening dat deze opties uitvoeriger moeten worden besproken door de sector en de lidstaten. Er zullen stappen moeten worden gezet om dit debat op gang te brengen terwijl maatregelen op korte termijn worden genomen.

8. CONCLUSIES

Er zijn te weinig wetenschappers beschikbaar om de visserijbeheerders van de Gemeenschap de nodige adviezen te verstrekken. In de nabije toekomst moet bij visserijadviezen ook rekening worden gehouden met de ecosystemen en met sociale en economische aspecten.

De efficiëntie kan enigszins worden verbeterd door de wetenschappelijke activiteiten beter te coördineren en deze beter af te stemmen op de beheersbehoeften. Hier zal de Commissie ook naar streven, namelijk door een betere coördinatie en planning van de bijdrage van de Gemeenschap aan de visserijwetenschap en -advisering, maar dit zal niet genoeg zijn om de achterstand goed te maken.

Als volgende stap zal de Commissie voorstellen de steun voor de bestaande regelingen, en met name voor het WTECV, uit te breiden, door te trachten de nationale visserij-instituten financieel te compenseren voor de personele middelen die zij dit comité ter beschikking stellen. De Commissie zal ook proberen een lijst van deskundigen op te stellen met wie op korte termijn een contract kan worden gesloten om over specifieke vraagstukken advies uit te brengen.

Met betrekking tot de ontwikkelingen op langere termijn hoopt de Commissie een debat te kunnen voeren over nieuwe institutionele regelingen en structuren. Deze moeten extra middelen opleveren voor de visserijwetenschap en moeten de voor het beheer van het gemeenschappelijk visserijbeleid relevante adviezen verbeteren.

Het is de taak van de Gemeenschap:

- een stevige basis te leggen voor het nieuwe gemeenschappelijk visserijbeleid door middel van wetenschap en analyse;
- een grote communautaire bijdrage te leveren aan de internationale visserijwetenschap;
- ervoor te zorgen dat wetenschappers in de Gemeenschap beheerders goed kunnen adviseren over actuele visserijvraagstukken.

III

(Bekendmakingen)

EUROPEES PARLEMENT

In Publicatieblad van de Europese Unie C 47 E gepubliceerde notulen van de zitting van 11 tot en met 14 en 20 maart 2002

(2003/C 47/07)

Deze teksten zijn beschikbaar in:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX: <http://europa.eu.int/celex>

COMMISSIE

Uitnodiging tot het indienen van voorstellen voor OTO-werkzaamheden onder contract in het kader van het specifiek programma voor onderzoek, technologische ontwikkeling en demonstratie „Integratie en versterking van de Europese onderzoeksruimte”

(2003/C 47/08)

1. Overeenkomstig Besluit nr. 1513/2002/EG van het Europees Parlement en de Raad, van 27 juni 2002 betreffende het zesde kaderprogramma van de Europese Gemeenschap voor activiteiten op het gebied van onderzoek, technologische ontwikkeling en demonstratie, ter bevordering van de totstandbrenging van de Europese onderzoeksruimte en van innovatie (2002-2006) ⁽¹⁾ heeft de Raad op 30 september 2002 het specifiek programma voor onderzoek, technologische ontwikkeling en demonstratie „Integratie en versterking van de Europese onderzoeksruimte” (2002-2006) ⁽²⁾ (hierna „het specifiek programma” genoemd) vastgesteld.

Overeenkomstig artikel 5, lid 1, van het specifiek programma heeft de Commissie van de Europese Gemeenschappen (hierna „de Commissie” genoemd) op 9 december 2002 een werkprogramma vastgesteld ⁽³⁾ (hierna „het werkprogramma” genoemd) waarin een uitvoerige beschrijving wordt gegeven van de doelstellingen en de wetenschappelijke en technologische prioriteiten van bovengenoemd specifiek programma, alsmede een tijdschema voor de tenuitvoerlegging ervan.

Overeenkomstig artikel 9, lid 1, van de verordening van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2002 betreffende de regels inzake de deelneming van ondernemingen, onderzoekscentra en universiteiten en de regels inzake de verspreiding van de onderzoeksresultaten ter uitvoering van het zesde kaderprogramma van de Europese Gemeenschap (2002-2006) ⁽⁴⁾ (hierna „de regels voor deelneming” genoemd) worden voorstellen voor OTO-werkzaamheden onder contract ingediend onder de voorwaarden van de uitnodigingen tot het indienen van voorstellen.

2. De huidige uitnodiging tot het indienen van voorstellen voor OTO-werkzaamheden onder contract omvat dit algemeen tekstdeel en de specifieke voorwaarden uiteengezet in de bijlage. Deze bijlage duidt met name de gegevens aan betreffende de sluitingsdatums voor het indienen van de voorstellen voor OTO-werkzaamheden onder contract, een indicatieve datum voor de afronding van de beoordelingen, de indicatieve begrotingsmiddelen voor de uitnodiging, de

instrumenten en gebieden die onder de uitnodiging vallen, de beoordelingscriteria voor voorstellen voor OTO-werkzaamheden onder contract, het minimum aantal deelnemers en eventuele beperkingen.

3. Natuurlijke of rechtspersonen die voldoen aan de voorwaarden als uiteengezet in de regels voor deelneming en in artikel 114, lid 2, van Verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 van de Raad van 25 juni 2002 houdende het Financieel Reglement van toepassing op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen ⁽⁵⁾ (hierna „de indieners” genoemd) worden uitgenodigd om hun voorstellen voor OTO-werkzaamheden onder contract in te dienen bij de Commissie, met inachtneming van de voorwaarden als uiteengezet in de regels voor deelneming en in de desbetreffende uitnodiging.

De Europese Gemeenschap voert een gelijkekansenbeleid en in dit verband worden vrouwen in het bijzonder aangemoedigd om voorstellen voor OTO-werkzaamheden onder contract in te dienen of hierbij betrokken te zijn.

4. De Commissie stelt — met betrekking tot de uitnodiging — gidsen voor indieners ter beschikking van de indieners. Zij bevatten alle nodige informatie over elk instrument, voor de opstelling en de indiening van een voorstel voor OTO-werkzaamheden onder contract. Deze gidsen, evenals het werkprogramma, de richtsnoeren en andere inlichtingen over de uitnodiging, kunnen bij de Commissie worden aangevraagd op een van de volgende adressen:

Europese Commissie
The NEST Information Desk
Directoraat-generaal RTD
B-1049 Brussel
E-mail address: rtd-nest@cec.eu.int
Internet address: www.cordis.lu/nest

5. Voorstellen voor OTO-werkzaamheden onder contract worden bij voorkeur langs elektronische weg ingediend, d.w.z. „on-line”, op CD-rom of op diskette. Voorstellen voor OTO-werkzaamheden onder contract kunnen ook worden opgesteld en ingediend door middel van het formulier dat in de gids voor indieners is opgenomen (hierna op „papier” genoemd).

⁽¹⁾ PB L 232 van 29.8.2002, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 294 van 29.10.2002, blz. 1.

⁽³⁾ Beschikking van de Commissie C(2002) 4789, geactualiseerd in beschikking van de Commissie C(2003) 577, beide nog niet gepubliceerd.

⁽⁴⁾ PB L 355 van 30.12.2002, blz. 23.

⁽⁵⁾ PB L 248 van 16.9.2002, blz. 1.

Als eenmaal het computerprogramma beschikbaar is in het elektronisch systeem voor het indienen van voorstellen (EPSS), kunnen voorstellen voor OTO-werkzaamheden onder contract „off-line” of „on-line” opgesteld worden en „on-line” ⁽⁶⁾ ingediend worden. Het EPPS-softwareprogramma zal ter beschikking zijn via de Cordis-website www.cordis.lu

6. Voorstellen voor OTO-werkzaamheden onder contract, die via de post worden ingediend op CD-rom, diskette of papier, moeten door de Commissie op het volgende adres worden ontvangen en moeten als volgt zijn geadresseerd:

Europese Commissie
„FP6 — Research Proposal”
(Referentie van de uitnodiging: FP6-2003-NEST-A)
B-1049 Brussel.

Voorstellen die direct of via gevolmachtigden (ook door particuliere besteldiensten ⁽⁷⁾) worden afgegeven, moeten op het volgende adres aan de Commissie worden overhandigd en moeten als volgt zijn geadresseerd:

Europese Commissie
„FP6 — Research Proposal”
(Referentie van de uitnodiging: FP6-2003-NEST-A))
Genèvestraat 1
B-1140 Brussel.

Voorstellen voor OTO-werkzaamheden onder contract, ingediend op CD-rom of op diskette, dienen in beide gevallen vergezeld te zijn, in dezelfde briefomslag, van een identieke versie op papier.

Voorstellen voor OTO-werkzaamheden onder contract, ingediend op CD-rom of op diskette, die onvolledig ⁽⁸⁾, onleesbaar ⁽⁹⁾ zijn of virussen bevatten, zullen uitgesloten worden indien een versie op papier niet verstrekt werd.

Voorstellen voor OTO-werkzaamheden onder contract kunnen „on-line” ⁽¹⁰⁾ ingediend worden via de Cordis-website www.cordis.lu

Voorstellen voor OTO-werkzaamheden onder contract, die „on-line” ingediend worden, die onvolledig ⁽¹¹⁾, onleesbaar ⁽¹²⁾ zijn of die virussen bevatten, zullen uitgesloten worden.

Voorstellen voor OTO-werkzaamheden onder contract, die ingediend worden op papier en die onvolledig ⁽¹³⁾ zijn, zullen uitgesloten worden.

Voorstellen voor OTO-werkzaamheden onder contract die per e-mail ⁽¹⁴⁾ of fax worden ingediend, zullen uitgesloten worden.

7. Voorstellen voor OTO-werkzaamheden onder contract moeten ten laatste op de sluitingsdatum en op het in de uitnodiging vermelde tijdstip door de Commissie zijn ontvangen. Voorstellen voor OTO-werkzaamheden onder contract die na deze datum en tijdstip worden ontvangen, zullen uitgesloten worden.

Wanneer de desbetreffende uitnodiging hierin voorziet, kunnen zij echter nog wel worden meegenomen in een latere beoordelingsronde.

8. Ingeval van meervoudige indieningen van een voorstel onder dezelfde vorm zal de Commissie enkel die versie onderzoeken die het laatst ontvangen werd op of voor de sluitingsdatum en -tijd gespecificeerd in de uitnodiging.

Ingeval hetzelfde voorstel voor een OTO-werkzaamheid onder contract ingediend is op papier en in elektronische vorm (CD-rom, diskette, on-line), zal de Commissie enkel de tekst onderzoeken, ingediend onder elektronische vorm.

9. De indieners worden verzocht de referentie van de uitnodiging in alle correspondentie dienaangaande (bv. vraag om inlichtingen of indiening van een voorstel voor OTO-werkzaamheden onder contract) correct te vermelden.

⁽⁶⁾ Ter informatie, het computerprogramma voor de „off-line” opstelling van voorstellen voor OTO-werkzaamheden onder contract zou ten vroegste begin februari 2003 beschikbaar zijn. Het programma voor „on-line” opstelling en indiening van voorstellen voor OTO-werkzaamheden onder contract zou rond dezelfde tijd beschikbaar zijn.

⁽⁷⁾ Wanneer gebruik wordt gemaakt van koerierdiensten die een telefoonnummer voor de ontvanger nodig hebben, dient het volgende nummer te worden opgegeven: (32-2) 295 58 75 (Mr J-C Debouvere).

⁽⁸⁾ Alle voorstellen voor OTO-werkzaamheden onder contract moeten twee delen bevatten: de formulieren (deel A) en de inhoud (deel B).

⁽⁹⁾ Voorstellen voor OTO-werkzaamheden onder contract moeten ingediend worden in PDF („portable document format”, versie 3 of meer, met vast bepaald lettertype) of RTF („rich text format”).

⁽¹⁰⁾ Zie voetnoot 6.

⁽¹¹⁾ Zie voetnoot 8.

⁽¹²⁾ Zie voetnoot 9.

⁽¹³⁾ Zie voetnoot 8.

⁽¹⁴⁾ Dit houdt niet in: voorstellen voor OTO-werkzaamheden onder contract die on-line ingediend werden.

BIJLAGE

1. Specifiek programma: integratie en versterking van de Europese onderzoekruimte.
2. Activiteit: anticiperen op wetenschappelijke en technologische behoeften.
3. Titel van de uitnodiging: nieuwe en opkomende wetenschap en technologie — (open uitnodiging met twee sluitingsdata).
4. Identificatienummer van de uitnodiging: FP6-2003-NEST-A.
5. Datum van publicatie: 27 februari 2003.
6. Datum vanaf welke voorstellen worden ingewacht: 1 april 2003; inschrijving vooraf van voorstellen, uiterlijk drie weken voor de sluitingsdatum wordt ten zeerste aangeraden.
7. Sluitingsdatum: 14 mei 2003 om 17.00 (Brussel lokale tijd); 22 oktober 2003 om 17.00 (Brussel lokale tijd) ⁽¹⁾.
8. Indicatieve totaal budget: 28 miljoen EUR.
9. Onder de uitnodigingen vallende terreinen en instrumenten:

Gebied	Instrumenten (*)
Insight	Strep, CA
Adventure	Strep
Specifieke ondersteuningsactiviteiten	SSA

(*) STREP = specific targeted research project (specifiek gericht onderzoekproject); CA = coördinatie-actie; SSA = specific support action (specifieke ondersteuningsactiviteit).

10. Minimumaantal deelnemers ⁽²⁾:

Instrument	Minimumaantal
Strep en CA	Drie onafhankelijke wettelijke entiteiten van drie verschillende LS of GS, met ten minste twee LS of GKLS
Specifieke ondersteuningsactiviteiten	één wettelijke entiteit van één LS of GS

11. Voor deelnemers geldende restricties: geen.
12. Consortiumovereenkomsten: deelnemers aan uit deze uitnodiging resulterende OTO-activiteiten behoeven geen consortiumovereenkomst te sluiten, hoewel dit sterk wordt aangeraden.
13. Evaluatieprocedure:
 - De evaluatie wordt uitgevoerd door een combinatie van arbiters (evaluatie op afstand) en groepen deskundigen die te Brussel bijeenkomen.
 - Voorstellen voor Strep moeten in twee fasen worden ingediend:
 - eerst wordt een beknopt voorstel van maximaal vijf pagina's ingediend waarin de kerndoelstellingen, de methodologie en de beweegredenen voor de voorgestelde werkzaamheden worden omschreven. Beknopte voorstellen worden anoniem geëvalueerd;
 - indien het beknopte voorstel goed wordt bevonden, worden de indieners verzocht een volledig voorstel ⁽³⁾ in te dienen. De evaluatie van volledige voorstellen geschiedt niet anoniem.

⁽¹⁾ Het is de bedoeling dat deze uitnodiging zal worden heropend in 2004, waarna een doorlopende reeks van uiterste termijnen met zesmaandelijks intervallen voor de indiening van te evalueren voorstellen zal worden vastgesteld.

⁽²⁾ LS = lidstaten van de EU; GS (incl. GKLS) = geassocieerde staten; GKLS = geassocieerde kandidaat-lidstaten).

⁽³⁾ In principe, uiterlijk op de volgende aangegeven sluitingsdatum.

- Voorstellen voor CA en SSA moeten in volledige vorm worden ingediend. De evaluatie van volledige voorstellen geschiedt niet anoniem.
 - Sluitingsdata voor de indiening van de voorstellen: 14 mei om 17.00 (lokale tijd) en 22 oktober 2003 om 17.00 (lokale tijd).
14. Evaluatiecriteria: Voor Strep's en CA's zie de criteria en drempels voor de verschillende typen projecten en instrumenten in sectie 8.2.4 van dit werkprogramma. SSA's zullen volgens de criteria van bijlage B van het werkprogramma worden geëvalueerd.
15. Indicatieve evaluatie en vertragingen bij de selectie:
- Evaluatieresultaten voor beknopte voorstellen: drie maanden vanaf de desbetreffende sluitingsdatum.
 - Evaluatieresultaten voor volledige voorstellen: drie maanden vanaf de desbetreffende sluitingsdatum.
 - Ondertekening van het contract: geschat wordt dat de eerste contracten i.v.m. deze uitnodiging zeven maanden na de desbetreffende sluitingsdatum voor de evaluatie van de volledige voorstellen zullen ingaan.
-